

Nr B 4

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till ny tulltaxa, m. m.; given Stockholms slott den 6 juni 1958.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

- 1) tulltaxa;
- 2) förordning om ändrad lydelse av 1 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316);
- 3) förordning om ändring i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit; samt
- 4) förordning om ändrad lydelse av 3 a § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution;

dels ock för sin del godkänna Sveriges anslutning till konventionen den 15 december 1950 rörande nomenklatur för klassificering av varor i tulltarifferna samt protokollet den 1 juli 1955 angående ändring i nämnda konvention.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen framlägges förslag till ny tulltaxa, avsedd att ersätta den nu gällande av år 1929.

Förslaget är utarbetat på grundval av ett av 1952 års tulltaxekommitté avgivet betänkande och innebär fullföljande av ett sedan länge bedrivet arbete på en revision av tulltaxan.

Tulltaxerevisionen bör emellertid betraktas jämväl som en förberedelse till det planerade nordiska ekonomiska samarbetet; vid förslagets utarbetan-

de har därför beaktats det förslag till gemensam nordisk tulltaxa som framlagts föregående år.

Taxeförslaget är utformat i överensstämmelse med en internationell konvention rörande nomenklatur för klassificering av varor i tulltarifferna (den s. k. Brysselnomenklaturen).

Tullarna utgöres till övervägande del av värdetullar, men även kvantitetstullar förekommer, huvudsakligen inom livsmedelsområdet (i den mån importen på detta område regleras genom tullar).

Vad tullarnas höjd och avvägning beträffar kan förslaget närmast sägas innebära en viss utjämning av tullskyddet mellan olika varuslag och produktionsgrenar med bibehållande i stort sett av nuvarande genomsnittliga tullnivå.

För att belysa förslagets konkreta innebörd kan beträffande vissa betydelsefulla varugrupper anföras följande.

Egentliga jordbruksprodukter har liksom för närvarande upptagits med tullfrihet (för dylika produkter effektueras gränsskyddet i princip genom särskilda importavgifter).

Beträffande frukt och trädgårdsprodukter har i allmänhet föreslagits oförändrade tullsatsen under den tid då inhemsk produktion förekommer och tullfrihet under resten av året.

I fråga om livsmedelsindustrins produkter har föreslagits såväl sänkningar som höjningar, de senare ofta sammanhängande med gällande importavgifter på jordbruksprodukter.

Kemiska produkter har i ungefär samma utsträckning som hittills upptagits med tullfrihet men i övrigt åsatts värdetullar av varierande storlek, i regel innebärande uppjustering av låga och nedskärning av höga tullar; vad särskilt beträffar organiska kemiska produkter har för de tullbelagda varorna föreslagits en standardtullsats av 12 % av värdet mot 15 % i nuvarande tulltaxa.

Av gummivaruindustrins alster har det dominerande varuslaget, nämligen bildäck, upptagits med en tull av 13 % av värdet.

Inom textilområdet har med hänsyn till den pågående nordiska utredningen endast smärre jämkningar vidtagits i de år 1955 provisoriskt införda tullsatserna, vilka i regel utgör 12 % av värdet för vävnader samt 14 % av värdet för trikåvaror och konfektion; för de av 1955 års beslut icke berörda silkevarorna innebär förslaget i allmänhet en sänkning i jämförelse med nuvarande nivå.

Även för läder har i förslaget bibehållits 1955 års provisoriska tullnivå, vilken för detta varuslag ligger vid 7 % av värdet. För skodon föreslås en tull av 14 % av värdet, vilket för de flesta artiklar innebär en viss sänkning.

I fråga om porslins- och glasvaror i allmänhet har upptagits tullsatsen av 12 % resp. 15 % av värdet; den förra torde genomsnittligt sett innebära en höjning och den senare en sänkning i förhållande till nuvarande tullskydd.

Halvfabrikat av järn och stål har i enlighet med det nordiska förslaget åsatts tullsatsen av i regel 6 % för varmvalsade och 7 % för kallvalsade pro-

dukter; dessa tullsatsen ligger vid dagens prisläge i allmänhet över de nuvarande tullsatserna.

Beträffande järn- och metallmanufaktur förordas i huvudsak en enhetlig tull av 8 % av värdet, vilket genomsnittligt sett icke innebär någon större avvikelse från den nuvarande tullnivån, ehuru det för individuella varuslag kan medföra icke obetydliga sänkningar eller höjningar.

För maskinområdet föreslås en standardtullsats av 10 % av värdet eller samma tullsats som nu utgår för de flesta varor inom detta område.

Tullen på bilar samt motorcyklar med högst 245 cm³ cylindervolym har föreslagits bibehållen vid 15 % av värdet.

Nuvarande finanstullar (t. ex. på kaffe och kolonialvaror) har i allmänhet icke gjorts till föremål för omprövning utan upptagits med oförändrade belopp.

Den nya tulltaxan föreslås skola träda i kraft den 1 januari 1959.

Förslagen överensstämmer med de i propositionen nr 90 till årets förra riksdag framlagda.

Förslag

till

Tulltaxa

Härigenom förordnas, att den i 1 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 avsedda tulltaxan skall hava den lydelse som framgår av härvid fogad bilaga¹.

Denna tulltaxa träder i kraft den 1 januari 1959.

I fråga om varuslag, för vilket i taxan anges viss tullsats med anmärkning att tullen tills vidare skall utgå efter lägre tullsats eller skall vara suspenderad, skall förstnämnda tullsats tillämpas från och med dag som Konungen bestämmer.

Konungen äger vidare för tid, varunder så befinnes erforderligt med hänsyn till åtaganden, gjorda före den 24 januari 1958 enligt allmänna tull- och handelsavtalet (GATT), förordna om därav påkallade avvikelser från tulltaxan.

¹ Bilagan, som är likalydande med motsvarande bilaga i propositionen nr 90 till årets förra riksdag, har här uteslutits.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 1 § tulltaxeförordningen
den 4 oktober 1929 (nr 316)**

Härigenom förordnas, att 1 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 skall hava följande ändrade lydelse.

1 §.

Varor som införs till riket skola, för så vitt icke annat stadgas, beläggas med tull enligt gällande tulltaxa.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959, från och med vilken dag den vid tulltaxeförordningen fogade tulltaxan ävensom kungörelsen den 30 juni 1955 (nr 466) om uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag, m. m., skola upphöra att gälla.

Förslag

till

**förordning om ändring i förordningen den 3 maj 1929 (nr 62)
om särskild skatt å bensin och motorsprit**

Härigenom förordnas, dels att 2 och 5 §§ förordningen den 3 maj 1929 om särskild skatt å bensin och motorsprit¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, betecknad 7 a §, av nedan angiven lydelse.

2 §.

1. Då fråga är om till riket införd bensin, skall skatten erläggas till tullverket i den ordning som är föreskriven beträffande tull.

Om betalningsansånd — — — finnes stadgat.

2. Utan hinder — — — avgiftspliktiga kvantiteten.

3. Skatt utgår icke för bensin, medförd å transportmedel för dess drift, beträffande fartyg dock endast till myckenhet, som tullanstalt prövar icke överstiga behovet under resan.

Beträffande bensin, som införes under sådana förhållanden att tullfrihet för densamma skulle hava åtnjutits, om den varit tullbelagd, skall skyldighet att erlægga skatt föreligga allenast såvitt fråga är om återinförsel av bensin, för vilken vid utförseln erhållits restitution av skatt, som avses i denna förordning.

¹ Senaste lydelse av 2 § se 1955:65, av 5 § se 1957:117.

5 §.

Restitution av — — — än motordrift.

7 a §.

Vad i lagen om straff för olovlig varuinförsel är stadgat skall äga motsvarande tillämpning i fråga om bensin, ändå att varan icke är tullpliktig.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959.

Beträffande importerad bensin, som före denna förordnings ikraftträdande antingen utförts till utrikes ort eller svensk frihamn eller använts för i 5 § b)—d) avsett restitutionsberättigat ändamål, må vid restitution av skatt enligt sagda paragraf tillika restitueras å bensen belöpande erlagd tull.

Förslag

till

**förordning om ändrad lydelse av 3 a § förordningen den 4 oktober 1929
(nr 307) angående tullrestitution**

Härigenom förordnas, att 3 a § förordningen den 4 oktober 1929 angående tullrestitution¹ skall hava följande ändrade lydelse.

3 a §.

Idkare av verkstadsrörelse äger att efter verkställd byggnad, ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning, inberäknat förseende med reservdelar, av svenskt eller utländskt flygplan, för vars byggnad, ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning använts av honom från utlandet införda materialier eller andra artiklar, åtnjuta restitution av tull (*flygindustrirestitution*) för en motsvarande myckenhet materialier eller andra artiklar av samma slag, vilka inom fem år före arbetets slutförande av honom införts från utlandet. Rätt till flygindustrirestitution gäller jämväl i avseende å materialier, som gått förlorade vid arbetets utförande.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1959.

¹ Senaste lydelse av 3 a § se 1950: 194.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6 juni
1958.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *revision av tulltaxan* och anför därvid följande.

I propositionen nr 90 till årets förra riksdag föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att dels antaga vid propositionen fogade förslag till ny tulltaxa, m. m., dels ock för sin del godkänna Sveriges anslutning till konventionen den 15 december 1950 rörande nomenklatur för klassificering av varor i tulltarifferna samt protokollet den 1 juli 1955 angående ändring i nämnda konvention.¹ Denna proposition hann emellertid icke upptagas till slutlig behandling av riksdagen före dess upplösning. Då jag icke finner anledning ifrågasätta ändring i nämnda förslag, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte besluta att ny proposition i ämnet av samma innehåll som den förut avlåtna skall föreläggas riksdagen.

Tilläggas må, att arbetet på ett västeuropeiskt frihandelsområde ännu icke lett till några definitiva resultat. Det är tänkbart att förslag, som påkallar statsmakternas ställningstagande, kan framkomma senare under året. Huruvida och i vad mån vår tulltaxa i förhållande till utomstående stater kan komma att beröras därav, låter sig icke nu bedöma; frågor av detta slag torde få behandlas i samband med ställningstagandet i övrigt till eventuellt framkommande förslag rörande det västeuropeiska samarbetet. För vårt deltagande i detta arbete är det, enligt vad som framgår av den tidigare propositionen, i alla händelser angeläget, att den föreslagna tulltaxerevisionen kommer till stånd.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Göran Waldau

¹ Texterna till konventionen och protokollet, vilka såsom bihang fogats till statsrådsprotokollet i propositionen nr 90 till årets förra riksdag, har här uteslutits.